AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
Admont, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26121
Copyright: Admont, Benediktinerstift

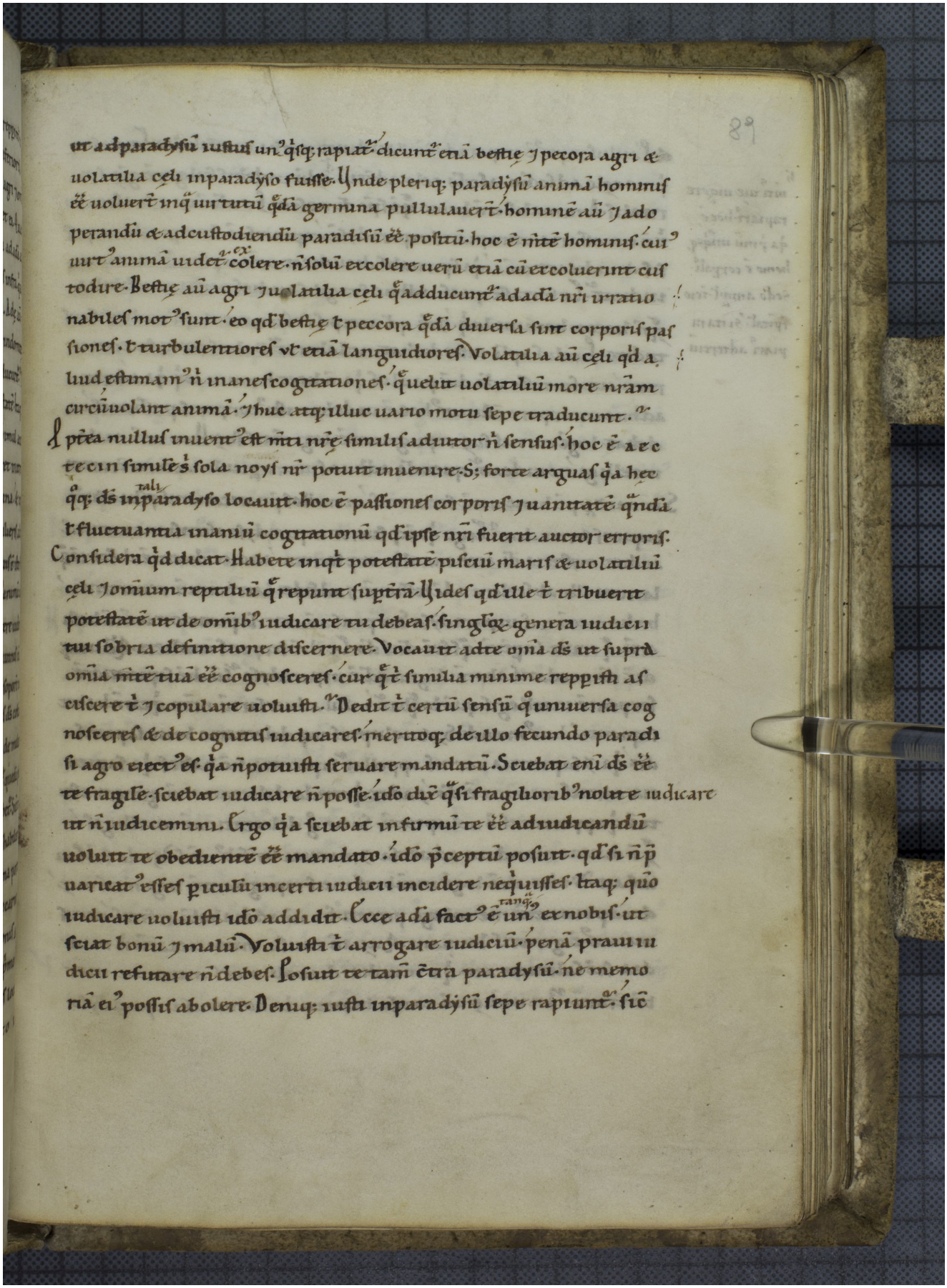

89

ut ad paradysu iustus un' qsq; rapiat' dicunt' etiam bestie ⁊ pecora agri & uolatilia celi in paradyso fuisse. Unde pleriq; paradysum animam hominis esse uoluerunt in qua uirtutum quasdam germina pullulauerunt. hominem autem ⁊ ad operandum & ad custodiendum paradisum esse posuit. hoc est mites hominis. cui uirtus anima uidetur colere. non solum ex colere uerum etiam cum excoluerint custodire. Bestie autem agri ⁊ uolatilia celi quae adducunt ad animam nostri irrationabiles mores sunt. eo quod bestie ⁊ peccora quasdam diuersas sunt corporis passiones. ⁊ turbulentiores. ut etiam languidiores. Volatilia autem celi quod aliud estimam' nisi inanes cogitationes. quae uelut uolatilium more nostram circumuolant animam. ⁊ huc atq; illuc uario motu sepe traducunt.

Preterea nullus inuenit' est mites nostre similis aduersor nisi sensus. hoc est aere tecum simile sola noys nostra potuit inuenire. Si forte arguas quia hec quoq; dicis in paradyso tali locauit. hoc est passiones corporis ⁊ uanitates quindam ⁊ fluctuantia inanium cogitationum quod ipse nostri fuerit auctor erroris.

Considera quid dicat. Habete inquit potestatem piscium maris & uolatilium celi ⁊ omnium reptilium quae repunt super terram. Uides quod ille ⁊ tribuerit potestatem ut de omnibus iudicare tu debeas. singlorum genera iudicium tuum sobria definitione discernere. Vocauit adam omnia dominum ut supra omnia mites tuam esse cognoscerem. cur quaeso ⁊ similia minime reppisti associare ⁊ ⁊ copulare uoluisti. Dedit ⁊ certum sensum quo uniuersa cognoscerem & de cognitis iudicarem. meritoq; de illo secundo paradisi agro eiect' es. quia non potuisti seruare mandatum. Sciebat enim dominus esse te fragilem. sciebat iudicare non posse. idcirco dixit quasi fragilioribus noluit iudicare ut non iudicemini. Ergo quia sciebat infirmum te esse ad iudicandum uoluit te obedientem esse mandato. idcirco preceptum posuit. quod si non preuaricat' esses periculum incerti iudicii incidere nequisses. Itaq; quo iudicare uoluisti idcirco addidit. Ecce adam factus est unus ex nobis. ut sciat bonum ⁊ malum. Voluisti ⁊ arrogare iudicium. penam prauiudicium refutare non debes. Posuit te tamen extra paradysum. ne memoriam eius possis abolere. Denique iusti in paradysum sepe rapiuntur. sicut